

249.2
Neiden vdr.
Tillatelsen gis på de vilkår som er tatt inn i Industridepartementets tilråding av 23. oktober 1953.

2. Det fastsettes som gjeldende inntil videre manøvreringsreglement for reguleringen og overføringen i samsvar med det forslag som er tatt inn i Industridepartementets nevnte tilråding.

32. Elektrokemisk A/S.

(Overdragelse av kraftleiekonsesjon meddelt A/S Skorovas Gruber 19. november 1942.)

Departementets avgjørelse 2. november 1953.

I medhold av lov nr. 16 av 14. desember 1917 kap. IV og bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjon 22. april 1949 overdras den kraftleiekonsesjon som ble meddelt A/S Skorovas Gruber 19. november 1942, stadfestet ved kgl. resolusjon 11. april 1947, til Elektrokemisk A/S på uforandrede vilkår.

33. Varanger Kraftlag A/L.

(Tillatelse til å foreta en regulering av Fuglevatn i Duddoelv, Garsjø og Kjerringvatn i Neidenvassdraget m. v.)

Kgl. resol. av 6. november 1953.

Fylkesmannen i Finnmark søkte 19. mai 1948 på vegne av Varanger Kraftlag A/L om tillatelse til å regulere Duddoelvvassdraget i Nesseby herred og Garsjøvassdraget i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke, i den hensikt å nytte vannføringen i vassdragene til drift av kraftverk i Gandvik ved Varangerfjorden.

Søknaden har blitt stillet i bero i påvente av at kraftlaget skulle skaffe seg disposisjonsrett over vassdragene og at en skulle komme til en overenskomst med den finske regjering i anledning av at reguleringen ville medføre at vannføringen i Neidenelven — i Finnland på en strekning av ca. 4 km — ville minke noe.

Mellom Varanger Kraftlag A/L og Finnmark Jordsalgskommisjon ble det 16. juni 1950 etter anbefaling av dette departement inngått kontrakt, hvorefter Kraftlaget for et tidsrom av 50 år fikk leie Duddoelven fra Fuglevann til sjøen, Fuglevann i reguleringsøyemed, Kjerringvann og Garsjøen i Neidenvassdraget for overføring til Duddoelvns nedbørfelt med regulering i Garsjøen, under

forutsetning av at den finske regjering ga sitt samtykke for så vidt angikk virkningene i Neidenvassdraget på finsk område, og på nærmere i kontrakten angitte vilkår. Kontrakten er approbert av Landbruksdepartementet 26. s. m.

Den norske og den finske regjering inngikk 25. april 1951 en overenskomst, hvorefter den finske regjering ikke reiser noen innvending mot reguleringene og overføringene. Den norske regjering påtok seg på sin side — for å oppveie de mulige ulemper som reguleringene og overføringene kunne tenkes å ville volde for oppsitterne langs Neidenvassdraget — å sørge for å lette laksens gang forbi Skoltefossen i Neidenelva og å godtgjøre den finske regjering for det tap i vannkraft som overenskomsten kunne forårsake m. v. kr. 15 000.

I anledning av søknaden har Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet 22. oktober 1953 avgitt følgende uttalelse:

«Departementet har 28. mai 1948 oversendt til uttalelse følgende søknad datert 19. s. m. fra Fylkesmannen i Finnmark:

«På vegne av Varanger kraftlag søker jeg herved om tillatelse for laget til å regulere Duddoelvvassdraget i Nessby herred og Garsjøvassdraget i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke, i den hensikt å nytte vannføringen i de nevnte vassdrag til drift av et vannkraftverk i Gandvik ved Varangerfjorden.

Jeg viser i den anledning til vedlagte bilag og nedenstående redegjørelse:

Planen for utbygging av Gandvik kraftverk går i korte trekk ut på:

- å overføre avløpet fra Kjerringvann til Garsjøen ved hjelp av en ca. 400 meter lang tunnel som gis tverrsnitt tilstrekkelig til å avlede flomvannføringen,
- å overføre avløpet fra Kjerringvann og Garsjøen til Fuglevann ved hjelp av en ca. 1 200 m lang reguleringstunnel med tverrsnitt 2×2 meter. Tunnelen legges så dypt at en oppnår en senkning på 5 meter i Garsjøen. En får da et magasin i Garsjøen som tilsvarer omlag 200 pst. av det beregnede årlige avløp fra Kjerringvann og Garsjøen tilsammen.
- De nåværende elveløp fra Garsjøen vil tjene som flomoverløp.
- fra Fuglevann føres en ca. 1 450 meter lang kombinert drifts- og reguleringstunnel med tverrsnitt 2×2 meter fram til en fordelingssjakt i fjellet ovenfor Gandvik og derfra anlegges en ca. 280 meter lang jernrørledning ned til Gandvik Kraftstasjon. Tunnelen fra Fuglevann legges så dypt at en oppnår 5,5 meter senkning av Fuglevann. En oppnår da et magasin i Fuglevann på omlag 120 pst. av det beregnede årlige avløp fra Fuglevann.

1954

1955

styret det rimelig at Kraftlaget forpliktet til å erstatte staten disse utgifter og foreslår oppstilt vilkår herom.

Opphjälp av fisket, post 12.

Man har i det vesentlige fulgt fiskeriinspektørens forslag.

Kraftavgivelse, post 17, er ifølge lovens § 12 pkt. 15 betinget med inntil 10 pst. til kommuner. Videre er staten forbeholdt inntil 5 pst.

Regulerings- og overføringsanleggene bygges i et veiløst terreng, og man har derfor ikke funnet grunn til å stille opp de vanlige betingelser om veier m. v. Etter omstendighetene har man heller ikke funnet det nødvendig å betinge sikkerhetsstillelse etter lovens § 12, pkt. 16.

De øvrige betingelser skulle ikke trenge nærmere begrunnelse. Ved utformingen er for øvrig hatt for øye at anlegget allerede er utført bortsett fra mindre opprenskningsarbeider.

Manøvreringsreglement.

Det er ikke noe vesentlig å bemerke til søkerens forslag utover at angivelse av øvre reguleringsgrense bør sløyfes da reguleringen foregår ved senkning og det ikke forutsettes utført noe reguleringsarbeid i utløpet av Fuglevatn og Garsjø.

I Kjerringvatn vil vannstanden, som før nevnt, kunne bli noe høyere enn før under flom, men da det ikke er noen reguleringsanordning i overføringstunnelen, har man ikke funnet det nødvendig å ta med noe om dette i manøvreringsreglementet.

Utkast vedlegges.

Sakens dokumenter følger.

Behandlet i møte den 20. oktober 1953.»

Hovedstyrets utkast til konsesjonsvilkår og manøvreringsreglement er sålydende:

«1.

Konsesjonen gjelder i 50 år fra 16. juni 1950. Konsesjonen kan ikke overdras.

De utførte regulerings- og overføringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Ved utløpet av den i konsesjonen fastsatte tid har staten rett til å kreve avstått uten godtgjørelse regulerings- og overføringsanleggene med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er oppført av hensyn til reguleringen og over-

føringen. Hvilke bygninger og innretninger staten kan forlange avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 35. år fra 16. juni 1950 eller hvis leieforholdet mellom kraftlaget og staten blir hevet eller oppsagt i henhold til leiekontrakten har staten rett til å innløse anleggene helt eller delvis.

Innløsningssummen blir i tilfelle å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbygningsarbeider og hus har en verdi svarende til hva de beviselig har kostet ved ervervelsen med fradrag for amortisasjon etter en amortisasjonstid av 50 år. For annet tilbehør beregnes den tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Anleggene skal ved innløsningen være i fullt driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å utføre hva skjønnet i så henseende måtte bestemme.

3.

For den øking av vannkraften som innvinnes ved reguleringen og overføringen skal der erlegges følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,10 pr. nat.-HK. Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 0,10 pr. nat.-HK.

Økingen av vannkraften beregnes på grunnlag av den øking av Duddovassdragets lågvassføring som reguleringen og overføringen antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året. Ved beregningen av denne øking forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen og overføringen innvunne øking av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert som den ved reguleringen og overføringen innvunne vannkraft tas i bruk.

Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

4.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 3 og kontroll med vann-

forbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 17, skal for så vidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

5.

Arbeidet må fullføres innen en frist av 7 år etter at konsesjonen er gitt.

I fristen medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

6.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett. Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig. Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

For hver dag noen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste erlegges til statskassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50 — femti kroner — for hver person.

7.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene anvende norske varer for så vidt disse kan fåes like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare derved ikke overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer, når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegges konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

8.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse hvis særlige hensyn foreligger.

9.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelser med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes, eller ødelegges, og da bare med sin virkelige verdi — regnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almenntilgang øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anleggene.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende forsorgskommune dens utgifter til forsorgsunderstøttelse av de ved anleggene ansatte arbeidere og deres familie.

11.

Konsesjonæren plikter å innbetale til staten kr. 15 000, tilsvarende det beløp den norske regjering ifølge artikkel 2, litra c i overenskomst av 25. april 1951 skal godtgjøre den finske regjering for tap i vannkraft og for fjernelse av stor stein og mindre fjellknauser som er til ulempe for fløtningen i Neidenelva mellom Gallokelva og riksgrensen.

Konsesjonæren er videre forpliktet til å erstatte staten dens utgifter til arbeider for å lette laksens oppgang forbi Skoltefossen i Neidenelva, jfr. Fiskeriinspektørens brev til fylkesmannen i Finnmark av 24. september 1947.

12.

Til vedlikehold av fiskebestanden i de vannområder som berøres av reguleringen plikter konsesjonæren årlig å sette ut yngel og/eller

1954

1955

1956

settefisk av aure og/eller røye etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Om departementet finner det nødvendig med års mellomrom å foreta fiskeribiologiske undersøkelser i de områder som berøres av reguleringen, plikter konsesjonæren å bære utgiftene til disse undersøkelser.

Om departementet forlanger det plikter konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av departementet å anbringe varegrinder foran tunnelene i den årstid det ikke er fare for isdannelse på gitrene.

13.

Konsesjonæren plikter å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende regulerings- og overføringsanleggene. Planene skal approberes av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

14.

Anleggenes eier må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anleggene som skjer i krigsøymed.

15.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen utferdiger på forhånd. En norsk statsborger, som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

16.

Anleggenes eier skal, etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser som i det offentlige interesse finnes påkrevet og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte oppdemningshøyder og de tillatte laveste tapningsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtta la oppta i anledning av anleggene skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysninger om hvordan målingene er utført

17.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen og overføringen innvunne driftsvann, er forpliktet til å avgi til

den kommune, hvor kraftanlegget er beliggende eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner, etter departementets bestemmelse etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne øking av kraften (beregnet som angitt i post 3). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Kraften avgis i den form den produseres. Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet hva enten ledningene tilhører reguleringsanleggenes eier eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningen økte utgifter, bæres disse av den som uttar kraften enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 pst. rente av anleggs-kapitalen — med tillegg av 20 pst. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft, vassfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften i stedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan så vel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5. år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledningen til noen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

18.

Det påhviler konsesjonshaveren i den utstrekning hvori dette kan skje uten særlige vanskeligheter og utgifter, å unngå ødeleggelse av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og steder, som kan antas å ha vitenskapelig eller historisk betydning. Såfremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidenes fremme i henhold til foranstående ikke

kan unngås skal Landsforeningen for naturfredning i Norge i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Konsesjonshaveren plikter ved planleggingen og utførelsen av anleggene så vidt mulig å dra omsorg for at de ferdige anlegg virker minst mulig skjemmende i terrenget.

Om nærværende bestemmelse gis vedkommende ingeniør eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

19.

Anleggenes eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av anleggenes eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

20.

Alle heftelser som hviler på anleggene faller bort når og i den utstrekning de i henhold til konsesjonen går over til staten eller innløses av denne.

21.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen og overføringen kan medføre forpliktelser.»

Utkast til manøvreringsreglement:

«1.

Reguleringsgrensene er:

a. for Fuglevatn: nedre grense kote 181,00

Reguleringshøyde 5,46 m

Høydene referer seg til FM. nr. H 6 ved tunnelinnløpet. Dette fastmerke (jernbolt i fjell) har høyden 188,601 m o. h.

b. for Garsjøen: nedre grense kote 243,76

Reguleringshøyde 5,00 m

Høydene refererer seg til FM. nr. S 3 ved tunnelinnløpet. Dette fastmerke (jernbolt i stor stein har høyden 249,363 m o. h.

Reguleringsgrensene skal betegnes med faste og tydelige vannstandsmerker som godkjennes av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

2.

Ved manøvreringen skal has for øye at vassdragenes flomvassføring såvidt mulig ikke økes. For øvrig kan vannslipningen foregå etter kraftverkets behov.

3.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende departement.

4.

Det skal påses at flomløpene ikke hindres av is eller lignende og at regulerings- og overføringsanleggene til enhver tid er i god stand.

Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Videre skal observeres og noteres — om det forlanges — regnmengder og temperatur m. v. Avskrift av protokollen skal — hvis det forlanges — ved hver måneds utgang sendes til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

5.

Mulig tvist om forståelsen av dette reglement blir å avgjøre av vedkommende departement.

6.

Forandringer i reglementet kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.»

Departementet skal bemerke:

Varanger Kraftlag A/L består av bykommunene Vardø og Vadsø og herredskommunene Sør-Varanger, Nesseby, Polmak, Tana, Nord-Varanger, Vardø herred og Berlevåg samt private andelshavere i de nevnte kommuner. Kraftlagets oppgave består i å forsyne befolkningen i de tilsluttede kommuner med elektrisk energi.

Til byggingen av kraftanlegg med ledningsnett — som er anslått å komme på 16,5 mill. kroner — hvorav for ledningsnettet ca. 9,75 millioner — har kraftlaget fått 7,7 mill. kroner i statsstønad, hvorav 1 mill. kroner er gitt som midlertidig, rentefritt lån.

Reguleringene og overføringen er allerede gjennomført, og kraftstasjonen har vært i drift siden medio desember 1952.

De vassdrag reguleringene og overføringene gjelder ligger i sin helhet på statens grunn. Skadene på grunn antas å bli minimale. Derimot antas det at fisket vil bli noe skadet i Kjerringvatn og Garsjø samt i det nedenfor liggende Gallokvatn, som alle har sitt avløp gjennom Gallokelva til Neidenelva. Skaden

1954

1955

1956

på fisket vil bli søkt avhjulpet ved bestemmelser i konsesjonsvilkårene til opphjørp av fisket, jfr. utkastets post 12.

Neidenelva vil miste noe av sitt nedbørfelt uten at det vil medføre nevneverdig skade eller ulempe i elva, hverken for ferdsel, fløting eller fiske. Derimot vil vannføringen i denne bli noe mindre. Som nevnt er det sluttet overenskomst mellom den finske og norske regjering om erstatning herfor, for så vidt angår den korte strekning elven går gjennom Finnland.

Kraftøkingen er beregnet til ca. 4 225 nat.-HK, hvorav ca. 2 800 nat.-HK faller på regulering og overføring av Garsjøen med Kjerringvatn. Ca. 12 000 mennesker i distriktene sør og vest for Varangerfjorden vil bli forsynt med kraft fra anlegget.

Det antas for øvrig å bli samkjøring med Kongsfjordanlegget på Varangerhalvøya nord for Varangerfjorden.

Departementet antar at skadene og ulempe ved reguleringene og overføringene må anses for å være av mindre betydning sammenlignet med fordelene som oppnås, også tatt i betraktning omkostningene ved anleggene, og at betingelsene etter reguleringslovens § 8 for å gi tillatelse som ansøkt er til stede.

En vil anbefale at tillatelse blir meddelt. Vilkårene for tillatelsen anbefales fastsatt overensstemmende med hovedstyrets forslag. I post 12 foreslår man etter ordet «reguleringen» tilføyet «og overføringen». En viser til hva hovedstyret har anført vedkommende de enkelte konsesjonsvilkår.

Manøvreringsreglementet anbefales fastsatt overensstemmende med hovedstyrets forslag som gjeldende inntil videre.

Industridepartementet

tilrår:

1. I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 tillates det Varanger Kraftlag A/L å foreta en regulering av Fuglevatn i Duddoelv, Garsjø og Kjerringvatn i Neidenvassdraget og å overføre avløpet fra Kjerringvatn og Garsjø til Fuglevatn.
Tillatelsen gis på de vilkår som er tatt inn i Industridepartementets tilråding av 6. november 1953.
2. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen overensstemmende med det i Industridepartementets ovennevnte tilråding inntatte utkast som gjeldende inntil videre.

34. Elektrokemisk A/S.

(Overdragelse av kraftleiekonsesjoner meddelt A/S Fiskaa Verk.)

Kgl. resol. av 6. november 1953.

Ved kgl. resolusjon av 31. oktober 1935 ble A/S Fiskaa Verk meddelt tillatelse til å leie inntil 8 300 kW spillkraft fra Kristiansands Elektrisitetsverk og Vest-Agder Elektrisitetsverk, jfr. «Meddelte Vassdragskonsesjoner» for 1935 side 40 flg. Tillatelsen ble ved kgl. resolusjon av 8. februar 1952 forlenget til 31. oktober 1954 på uforandrede vilkår, jfr. «Meddelte Vassdragskonsesjoner» for 1952 side 32 flg.

Ved samme resolusjon av 8. februar 1952 fikk selskapet tillatelse til å leie inntil 8 700 kW elektrisk energi fra Vest-Agder Elektrisitetsverk inntil denne kraftleie blir avløst av leie av inntil 19 500 kW elektrisk energi, dog ikke lenger enn til 1. oktober 1955, og inntil 19 500 kW elektrisk energi til senest 1. oktober 1978.

Tillatelsen av 8. februar 1952 til leie av inntil 8 700 kW, senere inntil 19 500 kW, ble gitt på følgende vilkår:

«1. Leietid.

Tillatelsen til leie av inntil 8 700 kW primakraft gjelder for den tid kraftleiekontrakten av 12. august 1949 med Vest-Agder Elektrisitetsverk står ved makt og inntil denne kontrakt avløses av kontrakten av 17. januar 1950 om leie av inntil 19 500 kW primakraft fra Vest-Agder Elektrisitetsverk — eventuelt inntil 1. oktober 1955.

Tillatelsen til deretter å leie inntil 19 500 kW primakraft gjelder for den tid kraftleiekontrakten av 17. januar 1950 med Vest-Agder Elektrisitetsverk står ved makt, dog ikke lenger enn inntil 1. oktober 1978.

2. Styre.

Selskapets styre skal ha sitt sete her i riket og skal til en hver tid bare bestå av norske statsborgere.

3 Overdragelse av energi.

Den kjøpte energi kan ikke overdras videre uten samtykke av vedkommende departement eller for noen del avgis til utlandet uten tillatelse av Kongen.

Handler selskapet mot denne bestemmelse, skal det for hver gang svare en konvensjonalbot på opp til kr. 1 — en krone — pr. kW pr. døgn etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.